

Vědomí souvislostí

Václav Fiala

Sochař Václav Fiala (11.1.1955) pochází z Klatov. V letech 1973-1976 studoval v Praze na Střední uměleckoprůmyslové škole. V Praze krystalizoval jeho tvořivý program a formovala se jeho umělecká osobnost. Zpočátku kreslil, maloval, ilustroval, věnoval se grafickému designu a potom sochařství. To už souvisí i se Slovenskem. V roce 1993 se zúčastnil 1. ročníku Mezinárodního sochařského sympozia ve dřevě v Banské Štiavnici a potom mnoha dalších ročníků.

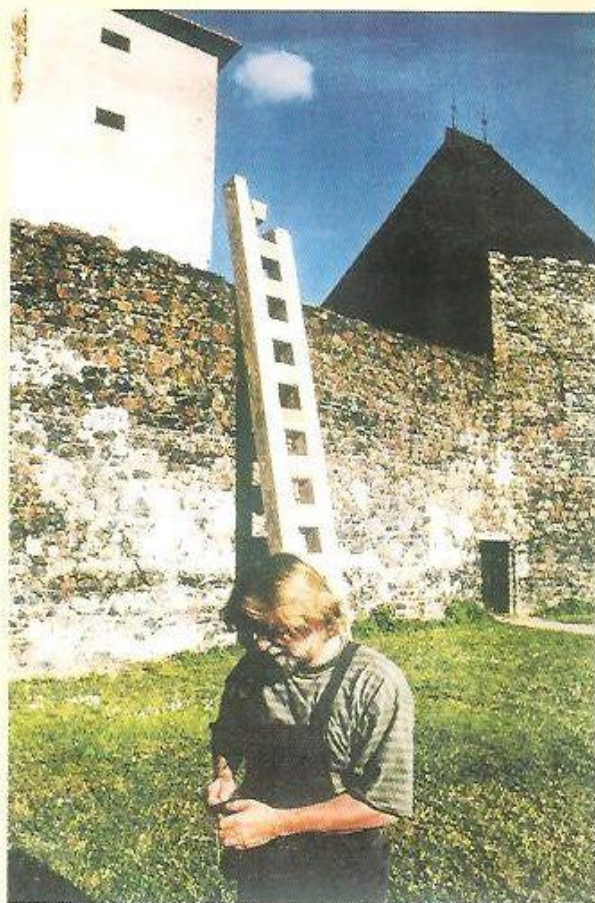
▲ Stavba relikviáře světla u románského kostela v obci Hliza pod Sítmem, 1994

Špičkovým a proto i vitaným a vždy vzácným sympozistou je však nejen v B.Štiavnici, ale i v Plzni (symposium v kovu Winged arrow), v Lenoru, v Klenové, v Hradci nad Moravicí, v Olomouci a Hořicích. V devadesátých letech i v zahraničí: Schwarzenberg, Traun, Murau, Braunau (Rakousko), Haidmühle, Neustrelitz, Weintendorf (Německo) ... To už vystavuje na pražském hradě a jako člen S.V.U.Mánes i v Mánesu. Získává světově prestižní grant Nadace Pollock-

Krasner (New York), vystavuje a realizuje svá díla v USA (1997-2002). Má za sebou Pomník obětem první a druhé světové války v Rožnově pod Radhoštěm a Pomník obětem Heydrichiády (Klatovy 1999) i další suggestivní monumenty v prostředí i v interakci s architekturou v rodném městě. V rakouském Štýrském Hradci realizuje úžasnou mramorovou Bí-

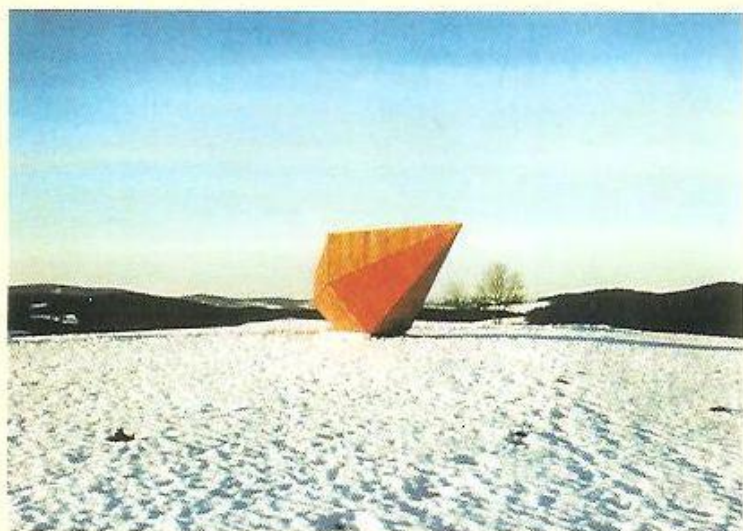
▲ Pomník obětem 1. a 2. světové války, Rožnov pod Radhoštěm, 1996

lou zahradu pro Univerzitní kliniku. Jeho kovové, dřevěné i kamenné sochy září, dýchají, žijí. Živé jsou i oči mistra a úsměv člověka, který dobře

▲ V. Fiala a jeho žebřík na vodním hradě Švihov

▲ *Krystal, Wegscheid, Německo, 2001*

◀ *str. 2*

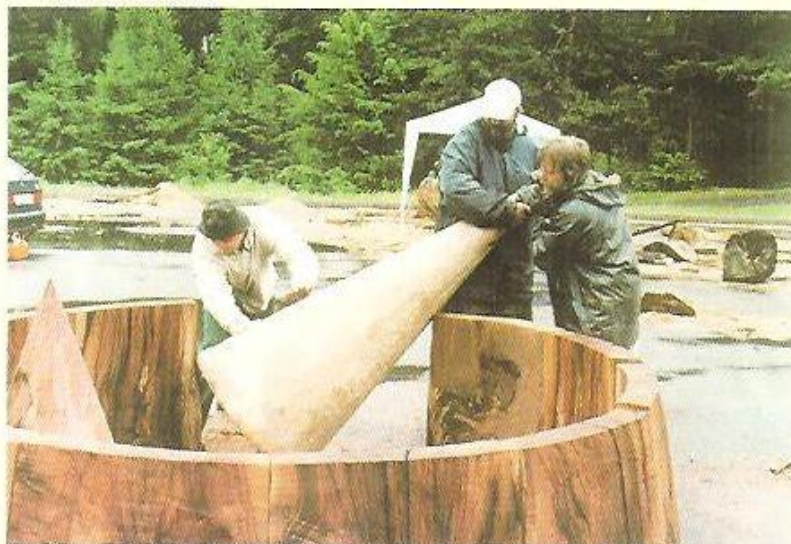
zná světla i stíny lidské existence i břemeno osudu lidí dávných i současných. Pro ty budoucí a pro ty v budoucnu tvoří svoje monumenty. Spojují v nich monumentalitu i velebnost hmoty a času v prostoru.

Komponuje je možná i v duchu odkazu básníka Vladimíra Holana - "Co je to za řád, není-li vnořen do hlubin solidarity?" Geometrická stylizace jeho opusů je blízká architektuře i hudbě. Jeho díla, to je něco, co proniká a působí. Zázitek. Úžas. Okouzlení a opojení. Jistotu. Radost. Poznání. Viru. Člověk začíná věřit umění a ještě víc. Člověk začíná věřit člověku.

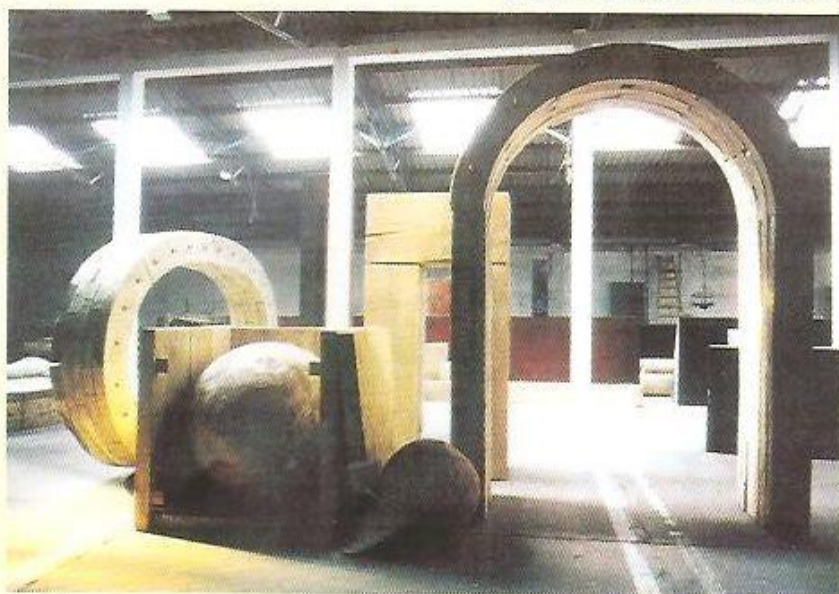
Rané dílo Vaška Fialy bylo figurální. Byly to obrazy a kresby, ilustrace, které zob-

razovaly lidské příběhy, lidskou tiseň a trauma. Byla to díla existencionální úzkosti, ale i vzdoru. Byly to cykly Noční rozhovory, Hry, Večerní Praha, Křížová cesta, Never more, Stěhování a jiné. V letech mládí Vašek Fiala pracuje jako výtvarník v Mladé frontě, podílí se na instalacích a grafické úpravě výstavních katalogů mnoha významných umělců, klasiků české moderny - O.Zoubek, V.Boštik, J.Kolář, sestry "Válovky". Cestuje do Asie, putuje Indií, píše o tom knihu (V Indii jen tak), zakládá vydavatelství KOVALAM, publikuje moudré texty Jaromíra Zeminy a přitahuje ho nejen sémantika slova, ale i magie symbolů a znaků. Po roce 1992 vznikají Černé kresby - mlčící a tiché, mrazivé v děsivé propasti černé, ale zároveň i nadějně v záblescích světla a v paprscích skromné běloby na těle i v duši těchto němých výkřiků.

▼ *V. Fiala (vpravo) a B. Jirků (uprostřed) při práci na mezinárodním sochařském sympoziu v B. Stiaňnici, 2000*

▼ *Hangár F, současný ateliér V. Fialy v Klatovech*

Tehdy přichází Václav Fiala na Slovensko, do Banské Štiavnice (a zůstává jí věrný dodnes), vystavuje v divadle Lasicí a Satinského v Štúdiu L+S (1994), později v galerii NOVA (2000). Potom se stěhuje do rodných Klatov. Buduje úžasný ateliér Hangár F. V něm i kolem něho je dřevo, železo a kámen, nové i budoucí sochy, nové úsměvy a zvonky štěstí (ne v písničce), ale v tvrdé sochařské práci a tvorbě a možná (?), jistě (!) i v naději a víře, v holanovském přesvědčení, že "Jsou věci skryté sobě samým. Už tedy skoro lidské ..." Pozdravuji umění, člověka a člověčinu Vaška Fialy.

Bohumír Bachratý
Foto: Anna Kocourková (1)
a archiv autora